

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2563

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : หนอนเจาะผลส้มโอ

ฤดูฝนโปรยปราย พืชผลแข่งกันผลิใบอ่อน ดึงดูดฝูงแมลงแห่มากัดกิน สภาพอากาศเช่นนี้ กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอ...เฝ้าระวังหนอนเจาะผลส้มโอ

สามารถพบได้ในระยะที่ต้นส้มโอติดผล เริ่มแรกจะมีผีเสื้อกลางคืนเพศเมียตัวเต็มวัยบินมาวางไข่ 2-29 ฟอง บนผลส้มโออายุตั้งแต่

2 สัปดาห์ขึ้นไป เมื่อหนอนฟักออกจากไข่ จะเจาะกัดกินเข้าไปในผลส้มโอ สังเกตได้ตรงรอยเจาะของหนอนจะมีมูลที่ถ่ายสีเหลืองถูกขับออกมา และมียางไหลเยิ้ม เป็นช่องทางให้แมลงอื่นๆ แมลงหวี่เชื้อแบคทีเรียเข้าไปผสมโรง ทำให้ผลเน่าและร่วงก่อนถึงเวลาเก็บเกี่ยวส้มโอไปขาย

การป้องกันและแก้ไข เกษตรกรควร ควบคุมบังคับให้ต้นส้มโอแตกยอด ออกดอก และติดผลในระยะเดียวกัน...ทั้งนี้ เพื่อให้ง่ายต่อการป้องกันกำจัด สะดวกในการดูแลรักษา เพราะทำที่เดียวป้องกัน ได้ทั้งสวน หากพบผลส้มโอ ถูกหนอนทำลาย ให้เกษตรกรเก็บหรือเด็ดผลนั้นไปทำลายฝังกลบหรือเผาไฟทิ้งนอกแปลงปลูก

สำหรับในแหล่งปลูกที่พบการระบาดเป็นประจำ เมื่อต้นส้มโอติดผลอ่อนอายุได้ 2 สัปดาห์ ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลง อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโน-ฟอส 50% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไพโรธิริล 5% เอสซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร...พ่น 4 ครั้งห่างกันทุก 7 วัน และเมื่อผลส้มโออายุประมาณ 1.5 เดือน เกษตรกรควรห่อผลส้มโอด้วยถุงกระดาษห่อผลสีขาว เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของหนอนเจาะผลส้มโอ

สะ-เล-เต

แผนรับมือน้ำ 2563 หวังผลยับยั้ง 2564

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ 8 มาตรการเตรียมความพร้อมรองรับฤดูฝนปี 2563 ตามที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เสนอไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ปีนี้สภาพฝนฟ้าจะเป็นเช่นไร แผนรับมือจะช่วยแก้ปัญหาได้ขนาดไหน...ในเมื่อประเทศไทย มี สทนช.

หน่วยงานใหม่เข้ามาแก้ปัญหาการบริหารจัดการน้ำที่เคยสะเปะ สะปะไปคนละทิศละทางกว่า 30 หน่วยงานให้เดินไปในทิศทางเดียวกันมาแล้ว 3 ปี

“หน่วยงานพยากรณ์อากาศคาดว่า ปีนี้ น่าจะมีพายุพัดเข้ามาประมาณ 1-2 ลูก ฝนจะเริ่มมามากตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ในพื้นที่ตอนบนของประเทศ แต่ยังไม่น่าห่วง เพราะเขื่อนและอ่างเก็บน้ำต่างๆ ยังมีพื้นที่ว่างที่จะรองรับได้อีกมาก ภาคเหนือจะมีปัญหาหนักในจ.น่าน เพราะสภาพพื้นที่เป็นภูเขาหัวโล้น ทำให้น้ำป่าไหลหลากไหลลงมาเร็ว ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีปัญหาในพื้นที่ริมแม่น้ำโขง โดยเฉพาะ จ.นครพนม แต่พอล่องมาปลายสิงหาคม-กันยายน ฝนจะมาตกหนักในพื้นที่ลุ่มภาคกลาง จะเกิดปัญหาน้ำท่วมในที่ลุ่มต่ำเหมือนเดิม การบริหารจัดการน้ำคงไม่สามารถที่จะเอาพื้นที่ 12 ท่ง 1.15 ล้านไร่ มาทำเป็นแก้มลิงเก็บน้ำ 1,500 ล้าน ลบ.ม.ได้ เนื่องจากภัยแล้งที่ผ่านมา กรมชลประทานไม่สามารถส่งน้ำมาให้เกษตรกรทำนาเร็วกว่าฤดูในเดือนพฤษภาคม คงต้องปรับวิธีแก้ปัญหาคงต่อไป”

ส่วนน้ำจะหลากไหลบ่ามาท่วมถึงพื้นที่ตอนล่างของกลุ่มเจ้าพระยาอย่าง กทม. ได้หรือไม่ ดร.สมเกียรติ ประจักษ์ เลขาธิการ สทนช. บอกว่า ปัญหาคงไม่หนักเท่าปี 2554 เพราะปีนี้ได้นำจุดบกพร่องในอดีตมาแก้ไขให้เป็นระบบมากขึ้น โดยเฉพาะอุปสรรคปัญหาการระบายน้ำทำได้ช้า โดยเฉพาะฝักตบชวา ตัวการสำคัญทำให้น้ำไหลได้ช้าลง 40% ถูกกำจัดไปแล้วกว่า 90%...สิ่งกีด

ขวางทางน้ำอย่างอื่น ถนน คอสะพาน สิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่ 625 แห่ง มีการแก้ไขไปแล้ว 186 แห่ง และยังมีการขุดลอกคูคลองเตรียมรับน้ำหลากไปแล้วในหลายพื้นที่ เฉพาะ กทม. ที่ผ่านมามีจิตอาสาช่วยขุดลอกท่อคูคลองไปแล้วเป็นระยะทางกว่า 3,000 กม. พร้อมมีการตรวจเช็คเตรียมความพร้อมของเครื่องสูบน้ำระบายน้ำ ที่มักจะมีปัญหาไฟดับ ไฟไม่พอ เครื่องสตาร์ทไม่ติด...วันนี้เตรียมไว้ล่วงหน้าหมดแล้ว ถือเป็นปีแรกที่มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องเหล่านี้ไว้แต่เนิ่นๆ

เลขาธิการ สทนช. ยังบอกอีกว่า เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำสามารถคาดการณ์สถานการณ์ได้แม่นยำมากขึ้น จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำข้อมูลมาประมวลผลใหม่...คาดการณ์ในระยะสั้นลงแค่ 4 เดือน

“เนื่องจากปัจจุบันสภาพภูมิอากาศโลกมีการเปลี่ยนแปลงแบบสุดขั้ว ฉะนั้นจะเอาสถิติค่าเฉลี่ย 30 ปี มาใช้เป็นฐานคำนวณเหมือนใน

อดีตคงไม่ได้อีกแล้ว และถ้ามีพายุเข้ามาจะต้องรู้เส้นทางพายุได้ล่วงหน้า 10 วัน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานเตรียมตัวช่วยเหลือชาวบ้านได้ทัน”

และเพื่อให้การบริหารจัดการน้ำสอดคล้องกับภาวะโลกร้อน ภัยแล้งจะเกิดขึ้นบ่อย การเก็บกักน้ำในเขื่อนต่างๆจะต้องปรับเปลี่ยนใหม่... จากเดิมที่จะเก็บน้ำไว้ให้พอใช้ถึงเดือนพฤษภาคม จะเปลี่ยนมาเป็นการเก็บน้ำไว้ใช้ถึงเดือนกรกฎาคม เนื่องจากเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า ฝนจะมาช้าไปเรื่อยๆ

นอกจากนั้น เพื่อให้มีแหล่งน้ำมาช่วยบรรเทา

ภัยแล้งได้มากขึ้น ทาง สทช.ได้เตรียมที่จะเสนอแนวทางให้รัฐบาลออกมาตรการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนและภาคธุรกิจเอกชน สร้างแหล่งเก็บกักน้ำเป็นของตนเอง ด้วยการให้เงินอุดหนุนเบี้ยต่ำ หรือสร้างแรงจูงใจด้วยการลดการหย่อนภาษี

เนื่องจากการให้หน่วยงานราชการเข้าไปขุดสร้างแหล่งน้ำในพื้นที่ของเอกชน กฎระเบียบของราชการนั้นไม่อนุญาตให้ทำได้ เพราะไม่ใช่พื้นที่สาธารณประโยชน์

นี่คงจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยได้ทั้งแก้ปัญหาท่วมแล้งซ้ำซากและปัญหาเศรษฐกิจไปในตัว...แต่จะเป็นไปได้แค่ไหน ขึ้นอยู่กับว่า 30 กว่าหน่วยงานด้านน้ำจะพร้อมใจเดินไปในทิศทางเดียวกับ สทช.หรือไม่ เท่านั้นเอง

ชาติชาย ศิริพัฒน์